

INDEPENDÈNCIA

PER UN HABITATGE DIGNE, INDEPENDÈNCIA

Avui estem aquí perquè lluitem per la independència del nostre país i no la volem perquè sí, la volem per construir un país on els drets socials siguin respectats. Tant el dret a una sanitat i a una educació públiques de qualitat com el dret a uns trens decents i especialment, el dret a una llar digna i adequada a les necessitats de cada família. L'habitatge, en aquests moments, és un dels principals problemes de la nostra societat.

Els preus dels lloguers, l'atur i els sous precaris fan que gran part de la població no tingui accés a un habitatge digne. Sense un sostre que ens doni aixopluc no es pot construir cap projecte de vida. L'emergència de l'habitatge afecta a molts dels que estem vivint en una llar de lloguer o pagant una hipoteca. Perquè patim quan s'acosta el final del nostre contracte, cada vegada més curt. Perquè, segons la pujada que ens vulguin aplicar, no podrem continuar vivint a casa nostra. També perquè cada mes destinem més diners a pagar la nostra hipoteca en detriment d'altres despeses familiars.

Per altra banda, ens afecta perquè els nostres fills i filles o nets i netes no poden emancipar-se i construir el seu projecte de vida. Amb els sous que guanyen no poden ni comprar una casa, ni accedir a un pis de lloguer perquè han que destinar-hi molt més del 50 % dels ingressos familiars. Segons dades de l'observatori català de la joventut de l'any 2021, només el 17 % dels joves entre 16 i 29 anys vivien fora del domicili dels pares, la xifra més baixa de la nostra història. Això fa que l'edat mitjana d'emancipació dels joves catalans sigui de 30 anys. En canvi els joves de Suècia s'emancipen als 19 anys de mitjana. Holanda França i Alemanya, als 23 anys.

La independència ens permetrà construir un nou país, on els nostres joves es podran emancipar. On podran crear el seu propi projecte de vida sense haver de deixar-s'hi el sou per poder pagar el lloguer i sense haver de compartir pis si no volen fer-ho. En l'actualitat la mitjana dels preus dels lloguers són més alts que els sous que cobren els nostres joves. Només amb la independència eliminarem l'espòli fiscal i disposarem dels recursos necessaris per crear un parc públic i social d'habitatge, per poder viure amb dignitat. En aquests moments el parc públic de lloguer accessible de Catalunya representa només un 2 % de tots els habitatges, en canvi la mitjana europea és d'un 20 %.

Només amb la independència aconseguirem que l'habitatge, que és un dret, no es converteixi en una mercaderia, en un dels productes especulatius per excel·lència i que els fons especulatius no facin negoci amb les nostres cases. Només amb la independència podrem regular els contractes de lloguer i cap tribunal constitucional espanyol ens tombarà les lleis, com han fet fins ara. Volem lleis que protegeixin els nostres drets. Volem les cases per viure-hi. No volem pisos buits mentre hi ha gent que no té casa. No es pot admetre gent sense casa i cases sense gent. Volem ciutats on les persones puguin establir llaços de convivència, fer barri, fer comunitat...

No volem tornar, tot i que ja hi estem tornant, al temps de la postguerra on les famílies vivien rellogades en habitacions. Això no és un habitatge digne. No volem més suïcidis ni viure la vergonya i la por perquè ens hem quedat sense feina i no podem pagar el lloguer o la hipoteca i hem de patir un desnonament. No volem unes ciutats plenes de turistes que fan que els lloguers siguin tan elevats que els nostres fills o filles, nets o netes hagin de marxar del barri o poble. No volem que els jutges prioritzin el dret a la propietat privada abans que el dret de tot ciutadà a un habitatge digne. No volem que els jutges ens enviïn els Mossos per treure'ns de casa sense complir la llei que obliga a proporcionar-nos un altre habitatge digne.

No volem que ens enviïn a viure en habitacions de pensions per un temps molt llarg perquè no tenen cases per oferir-nos. Patir un desnonament o haver de deixar la llar afecta altres drets com la salut i l'educació dels nens i nenes així com haver de canviar d'escola, de barri, d'amics... Volem que el dret a un habitatge digne sigui un dret social com ho són la sanitat i l'educació. Sense una llar segura els altres drets socials no es poden aconseguir. Tothom està cansat de promeses perquè els nostres drets socials no es poden satisfer per manca de diners, tot i que ens els hem guanyat a pols. Per això lluitem per un país amb les nostres lleis, sense l'espòli fiscal que no ens permet fer les polítiques socials que necessitem.

INDEPENDÈNCIA

PER UN HABITATGE DIGNE, INDEPENDÈNCIA

Tenim il·lusió! Molta il·lusió! Per això som avui aquí, per lluitar pels nostres recursos i pel nostre territori. Per lluitar per la independència! No podem continuar consentint un espoli fiscal com aquest i veure com els nostres diners marxen a Madrid i en tornen el que aquest estat colonitzador ens vol tornar. Quan tinguem la independència, haurem de continuar lluitant i saber escollir bé els governants. Però el que és ben segur és que mentre siguem un país colonitzat i dependent com ara, res d'això no serà possible. Llitem per construir un nou país lliure on tothom es pugui sentir a casa.